

hvad det var, Venstres ordfører sagde, nemlig at det skulle være op til god kommunal velvilje. Hvordan i himlens navn er det op til god kommunal velvilje at gribe ind tilstrækkelig tidligt, når man står med en livstruende sygdom? Hvilken indflydelse har en kommunal sagsbehandling på eksempelvis et kræftforløb? Hvilken indflydelse har en kommunal sagsbehandling på ventetiderne til sygehusbehandling? Ingen! Absolut ingen! Den har intet med det at gøre. Og hvilke muligheder har en kommune for at påvirke ventetid til speciallægeerklæringer? Ingen! Absolut ingen! Det er simpelt hen fuldstændig tom retorik.

Det, der sker nu, er derfor, at i de sager, hvor der eventuelt skal forlænges ud over uge 52 – for man beholder jo de bestemmelser, der i dag er for, hvornår man kan forlænge – står kommunerne med det samme regelsæt, som gælder i dag, og skal vurdere: Skal vi forlænge, eller skal vi ikke? Og man behøver næppe at være profet for at gætte på, at i alle de sager, hvor der er tvivl, betyder det forhold, at kommunen selv har den fulde udgift, at den siger: I denne sag forlænger vi ikke.

Derfor bliver virkningen af dette forslag ikke, at kommunerne går tidligere ind i sager, de ingen indflydelse har på, men at nogle syge mennesker bliver taget som gidsler i et ideologisk felttog, der intet har med virkeligheden at gøre, men er en stramning helt parallel med den, som den første borgerlige regering gennemførte i 1982. Det betyder, at endnu flere mennesker falder ned i det, jeg vil betegne som det største hul i dansk socialpolitik.

Jeg skal slutte af med at sige, at vi stemmer imod forslaget.

Inge Refshauge (DF):

I Dansk Folkeparti ser vi godt nok med dette forslag en mulighed for, at kommunerne vil tage fat på problemerne for de mennesker, der er langtidssyge – enten ved at ændre revalideringsforløbet eller, hvis nødvendigheden af at tildele pension er til stede, ved at få ansøgningen på plads, så hverdagen kan afklares for den sygemeldte inden for kort tid.

Men når det så er sagt, kan vi i Dansk Folkeparti godt være lidt nervøse for, at syge mennesker koster rundt i det kommunale system. Her må kommunerne i tæt samarbejde med den sygemeldte få en handlingsplan sat i gang, enten ved at revalidere, arbejdsprøve eller hjælpe med et jobskifte, hvis det er det, der skal til, el-

ler – hvis alt andet er prøvet uden resultat – tilkende pension.

Alle vi socialpolitiske ordførere får masser af fortvivlede breve fra mennesker, der fører en langvarig kamp mod det kommunale system for at få deres ret. Ofte bliver de mistænkeliggjort, og deres sygdom bliver ikke accepteret af den kommunale sagsbehandler, som jo sidder og forsøger at spare penge for kommunen. Sådan er det selvfølgelig ikke i alle vore 275 kommuner, men tendensen breder sig foruroligende.

For få dage siden hørte vi i medierne om en lille jysk kommune, der med stolthed meddelte, at nu havde den bragt sygedagpengeperioderne væsentligt ned og i øvrigt hjulpet folk tilbage på arbejdspladserne meget hurtigt – så langt så godt. Men selysamme dag kunne vi i en senere nyhedsudsendelse opleve en virksomhedsleder fra samme kommune fortælle, at medarbejderne simpelt hen blev presset tilbage på arbejdet efter en sygdomsperiode – kort sagt: Kommunen sendte syge mennesker tilbage på arbejdsmarkedet, og det er ikke lige det, vi vil, i hvert fald ikke i Dansk Folkeparti.

Vi giver KL ret i, at dette tiltag er betænkeligt, og at det pålægger kommunerne urimelige økonomiske byrder. Flere kommuner har ondt i økonomien, og Folketinget gør det absolut ikke nemmere for dem. Vi skal passe meget på, at det ikke bliver de syge, der kommer til at bøde for regeringens ændrede finansieringsregler. Vi har jo lige ændret reglerne om refusion for førtidspension, og det er heller ikke småpenge, der tales om i dette forslag. 440 mio. kr. i merudgift for kommunerne i år og derefter 880 mio. kr. pr. år, og så har vi endda ikke regnet de menneskelige omkostninger med. Det kan meget, meget nemt komme til at betyde skatteforhøjelser ude i kommunerne.

Dansk Folkeparti må melde fra.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lovforslaget skal, som det er sagt, motivere kommunerne til at følge op på længerevarende sygdom hos den enkelte sygedagpengemodtager ved at igangsætte aktiviteter med det formål at få den pågældende til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Motiveringen sker her ved at lade kommunen overtage hele dagpengeforpligtelsen efter 52 ugers fravær, og i bemærkningerne til forslaget er det nævnt, at de ændrede finansieringsregler skal ses i sammenhæng med de ændrede